

Til hr. Aage Frandsen: Det er således, at der er en mulighed for at forbedre betalingsbalancen ved at skære ned på det private forbrug, men der er også mulighed for at hjælpe på betalingsbalancen, godt nok lidt mere langsigtet, ved at overholde det mål for offentlig forbrugs-vækst, som regeringen har sat sig selv.

(Kort bemærkning).

**Frank Aaen (EL):**

Når jeg er så hurtig til at melde mig til en ny kort bemærkning, er det jo, fordi jeg ved, at det kræver lidt energi at komme til benet her. For hvis Venstre vil skaffe en stramning i økonomien til gavn for betalingsbalancen og gennem det effektivisere den offentlige sektor, så vil vi alle sammen gå ind for det. Men hvis ikke effektiviseringen skal bruges til at lave bedre offentlig service, så er der jo kun en anden ting tilbage, og det er, at det skal bruges til at fyre offentligt ansatte.

Så må man selvfølgelig tro på, at det ikke går ud over den offentlige service, men i hvert tilfælde kan vi forstå nu, at Venstres forslag har været nedskæringer på det offentlige forbrug med deraf følgende fyringer af offentligt ansatte. Tak for oplysningen.

(Kort bemærkning).

**Aage Frandsen (SF):**

Hr. Kristian Jensen siger, at i stedet for at gribe ind over for det private forbrug kan man gøre det over for det offentlige forbrug. Det er også korrekt. Men hvad virker mest effektivt: at man griber ind over for det private forbrug eller over for det offentlige forbrug, når det drejer sig om betalingsbalancen?

For det andet: Når det drejer sig om offentligt forbrug, må det jo være noget, der begrænser folks forbrugsmuligheder, folk, der er ansatte i den offentlige sektor. Det må jo primært være det, det drejer sig om. Og derfor, i forlængelse af hr. Frank Aaens spørgsmål, så må det være, fordi man skal have færre ansatte i den offentlige sektor. Det må være det, der er meningen med det. Og hvis man har færre ansatte i den offentlige sektor, jamen så må der være nogle, der bliver arbejdsløse, og det er jo det, der er ideen, hvis man skal bruge denne her mekanisme.

Så vil jeg lige stille et yderligere spørgsmål. Det er med hensyn til, hvad en borgerlig regering, som hr. Kristian Jensen måske forestiller sig engang vil komme, vil gøre i den her situa-

tion. Vil man sætte skatterne op eller ned, eller vil man beholde niveauet? Vil man hæve nogle skatter, eller hvad man vil gøre?

Det er en diskussion, som vi efterhånden her i Folketinget har lidt svært ved at finde ud af. Hvad er det egentlig, Venstre vil på det her punkt?

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Vernersen (S):**

Jeg går da ud fra, at det er hr. Kristian Jensen bekendt, at dér, hvor der er sat ind, har det været et spørgsmål om at lave en bedre ældrepleje, har det været et spørgsmål om at lave et bedre sundhedsvæsen, har det været et spørgsmål om at lave daginstitutionspasningsmuligheder. Det er bl.a. dér, regeringen har brugt mange penge.

Jeg må så forstå det på den måde, at skal der spares, er det også dér, der skal sættes ind. Lad mig så sige til hr. Kristian Jensen, at dét har jo ingen – stort set ingen – betydning for betalingsbalancen. Det har en betydning, der ligger i størrelsesordenen 10 pct.

Jeg vil også minde om, at det private forbrug faktisk siden 1993 er steget med 25 pct. Det vil sige, at det jo ikke er sådan, at danske borgere er blevet ringere stillet, tværtimod. Det går faktisk meget bedre, end det nogen sinde har gjort.

(Kort bemærkning).

**Kristian Jensen (V):**

Når vi i Venstre snakker om effektiviseringer, snakker vi bl.a. om en øget brug af udliciteringer inden for den offentlige sektor. Det er således, at der også af andre end Venstre er fremsat udsagn om, at man kan spare rimelig store beløb i den offentlige sektor ved at gøre brug af udliciteringer. Lad mig blot nævne formanden for Udliciteringsrådet, Allan Andersen.

Det er også sådan, at vi i Venstre tror på, at det er muligt at skaffe en bedre ældrepleje og en bedre børneomsorg ved at benytte os af de muligheder for udlicitering og de muligheder for fritvalgsordninger, som mange kommuner har givet borgerne et tilbud om.

Til hr. Aage Frandsen: På spørgsmålet om, hvad der virker mest præcist, vil jeg svare, at det er da rigtigt, at et indgreb over for det private forbrug er det, der virker mest præcist og mest direkte over for betalingsbalancen. Men det er jo ikke sådan, at vi er sat herinde for at være økonomer. Vi er sat herinde for at være politikere, der træffer et politisk valg om, hvad det er, vi ønsker. Og når vi kan se, at regerin-